

Nascut a la localitat gambiana de Jalambere, Ebrima Krubali fa dos anys que viu a Vidreres amb la seva família, però ja en són 16 els que porta a Catalunya, on va arribar procedent del seu país després d'un llarg recorregut per diferents països d'Àfrica. Abans d'establir-se a Vidreres, l'Ebrima, que va ser un dels primers africans que va assistir a les classes de l'escola Samba Kubali de Santa Coloma de Farners, va viure a Pineda de Mar, Capmany, Sant Coloma, Girona i Sils.

Ebrima Krubali, un afro-català de Vidreres

«L'any 1982 vaig sortir de Gàmbia i després de passar per Senegal, Burkina Faso i Mali vaig arribar a Nigèria, on vaig agafar un avió que em va dur a Barcelona després de fer una escala a Madrid», explica l'Ebrima, que comenta que va abandonar el seu país per dues raons principals, d'una banda «perquè allà no podies guanyar-te la vida. El meu pare era camioner i en fer-se gran vaig dur jo el camió, però es va fer malbé i ja no vam poder arreglar-lo». I, d'altra banda, «perquè el meu pare, quan havia estat camioner, havia anat a Espanya i França i me n'havia parlat molts cops, tot dient-me que hi tenia amics, així que jo un dia vaig dir-li que també volia anar-hi, a Europa».

«La meua intenció era anar a França, però en passar per Catalunya vaig trobar-me gent del meu país que em van convèncer perquè em quedés, tot dient-me que aquí hi havia feina per a nosaltres. Vaig fer-los cas i el primer lloc on vaig establir-me a Catalunya va ser a Pineda de Mar, on treballava al camp amb les maduixes, patates, tomàquets,... i dormia en una cabana feta en una fàbrica vella amb diferents companys gambians amb els quals cuinàvem amb llenya», recorda l'Ebrima, qui explica que en aquesta època, que va durar un any i mig aproximadament, cobrava 100 pessetes per hora i en treballava entre 10 i 12 cada dia.

A continuació va anar a Capmany a treballar a la vinya, cavant, llaurant i també netejant botes, garrafes, bidons, ampolles... feina aquesta que també va fer durant un any i mig fins que va patir un greu accident de moto a l'Escala que va provocar que es passés 4 mesos ingressat a la Residència, «un lloc on vaig conèixer molta gent de tota la província que va ser molt amable amb mi». A Capmany, va ser on el seu cap, que a més d'un salari li facilitava casa i gairebé tot el menjar «només havíem de comprar la carn». Li va donar facilitats perquè pogués regularitzar la seva situació a nivell legal, ja que feia dos anys «que era al país sense tenir papers, encara que aleshores això tampoc no era tan important com ara».

En abandonar l'hospital va anar a Santa Coloma de Farners, a la casa de pagès de La Corbera, on vivia una germana seva amb el seu marit, i aquí va passar gairebé

